

Judenrigsministeren: Det foreliggende **Ændringsforslag** gaaer, som det vil sees af **Udvalgets Betænkning** og af den ærede **sidste Talers** **Ytringer**, væsentligt ud paa, at fremtvinge et andet **Opkrævnings-system** i Kongeriget end det, der nu **haves**. Jeg maa nemlig bemærke, at hele **Dppebørselsvæsenet** er ordnet ved **Love**, der indeholde formelle **Forskrifter** for at **sikkre Skatteyderne** navnlig med **Hensyn** til **Kasserevisjonen** og **Alt**, hvad der vedkommer **Regnskabsvæsenet**. Men, dette forudsat, maa jeg gjøre det ærede **Thing** **opmærksom** paa, at der i dette **Forslag** ligger en **Fremgangsmaade**, som **Regjeringen** paa ingen **Maade** kan taale, den nemlig, at man vil benytte en **Pengebevilling**, en **Bevilling** af **Contoirutgifter**, til at fremtvinge en **Lov** om andre **Gjenstande**. **Thinget** har selv fra den første **Begyndelse** af erkjendt og fastholdt, at man ved **Finantslovene**, som dog ere de egentlige **Bevillingslove**, og da ydermere ved **Lønningslove**, ikke vil benytte sin **Magt** til at raade over **Landets Pengemidler** til at beherske den øvrige **Deel** af **Lovgivningen**. Det er ganske klart, at, hvis dette skete, og hvis det først blev **indrømmet** og **vedtaget**, at man f. Ex. her, ved at nægte alle **Contoirtogdgjøreiser**, gjorde det umuligt at have **Amtsforsvaltere**, saa bevirkede man ved denne **Lov** en **Forsandring** i en anden **Lovgivning**, nemlig i **Dppebørselslovgivningen**. Dette kan **Regjeringen** ikke indrømme; thi derved er **Ligevægten** i **Forsatningen** forstyrret. Det er en anden **Sag**, at, naar en **Minister** ikke har **Lid**, dette muligen gennem **Bevillingslovene** kan indvirke paa **Bestemmelsen** af **Ministeriets Besættelse**, skjøndt selv dette ikke ligger i vor **Grundlov**; men at ville benytte sin **Magt** til at nægte en **Pengebevilling** til at fremtvinge **Love**, det kan **Regjeringen** som sagt ikke taale; thi saa opstaaer derved en **Forsykelse** af **Statsmagternes** **Forshold**, saaledes som **Grundloven** har bestemt samme, og saa er **Regjeringen** nødt til at bruge det eneste **Middel**, som staaer i dets **Magt**, hvilket **Middel** jeg vel ikke her videre vil urgere, saalidt som dets tidligere **Anvendelse**, som det paa ingen **Maade** kan være ønskeligt at kalde i **Erindring**. Men det er dog ganske vist, at dette **Middel** er det eneste, som **Regjeringen** kan anvende, naar **Thinget** indlader sig paa

en **Forsykelse** imellem **Statsmagterne**. Jeg vil ikke sige, at dette **Forslag** her **directe** gaaer ud derpaa, men jeg vil kun sige, at det gaaer ud fra den **Tanke**, at, naar disse 2 **Ar** ere gaaede, saa skulde **Thinget**, ved at kunne nægte alle **Contoirtogdgjøreiser**, ene tiltage sig **Lovgivningsmagten**. Dette seer jeg i **Ændringsforslaget**, og jeg maa saaledes paa det **Bestemteste** erklære mig imod det.

Ordføreren: Ja, da den ærede **Ministers** **Sundhedstilstand** er svag, vil jeg ugerne komme ind paa en **Forhandling** med ham om et **Spørgsmaal** af en saa **dybtgaaende** **Natur**, og som jeg har den **fuldste** **Overbetværing** om, at han aldeles feil opfatter. Det vilde være urigtigt at begynde at trætte den ærede **Minister**, saa at han maatte afbryde til **Slutning**, ikke af **Savn** paa **Argumenter**, men paa **Grund** af sin **Sundhed**, og derfor vil jeg ikke gaae ind paa det i dette **Dieblik**. Han har sluttet med at sige, at dette **Forslag** i sin **praktiske** **Virksomhed** ikke medfører de **Farer**, som han antydede skulde ligge i **Principet**; vi kunne altsaa for den **Sags** **Skyld** votere det. — Naar den ærede **Minister** siger, at han maa sætte sig imod det, saa maa det jo altsaa være, fordi han i sin **praktiske** **Virksomhed** ikke kan være tjent med det. Jeg skal blot endnu tilføje, at der er 2 **Maader**, hvorpaa man kan faae et bedre **Guus**, naar man har et **maadeligt**; den ene er ved at rive det ned og bygge det om paany, og den anden er ikke at rive det ned, men sætte **Slykker** til. Denne **sidste** **Maade** har netop været den, man benytter, naar man istedetfor at erklære sin **Mistillid** til et **Ministerium** lader det **betimeligt** vide, at det i den og den **Retning** maa forsøge sine **Kræfter** og gjøre **ordentlig** **Brug** af dem og ellers være **fattet** paa at komme til at **favne** **Midlerne** til at gaae den **Vej**, som det absolut vil gaae. Det er ikke sagt, at det kommer dertil, men det kunde komme til at **favne** dem. Det kan være meget rigtigt, jeg skal nævne det ved sit **rette** **Navn**, at **Regjeringen** under saadanne **Omstændigheder** kan prøve en **Oplosning** af den **Rigsdag**, som til en **given** **Lid** lægger en saadan **Hindring** i veien; det er endog saa meget **sandsynligt**, at det vil skee; men det er af den